Marile serbări arcăşeşti din Bucovina

Au luat parte M. S. Regele şi Marele Voevod Mihai

Suveranul proclamat mare vornic al arcaşilor, iar Marele Voevod Mihai, căpitan de arcaşi

Cernăuţi, 2 Iulie

Zi de mare sărbătoare în Bucovina, Ţara de sus a Moldovei, cum îi spun fraţii noştri din provincia care a suferit jugul asupririi duşmane vreme de aproape un veac jumătate, a fost azi în plină sărbătoare.

In tihnita comună Bucşoaia, dela poalele munţilor acoperiţi cu păduri de brazi şi fagi, în această alcătuire curat românească, aidoma ca pe vremea Marelui Voevod al Moldovei, care îşi doarme somnul de veşnică şi binemeritată odihnă în ctitoria sa dela Putna, 150 societăţi bucovinene cu 50 mii arcaşi, au dovedit că sufletul moldovenesc din vremea Muşatinilor a rămas acelaş, cu aceleaşi însuşiri, cu care l-a înzestrat Atotputernicul şi cu acelaş avânt de neînvins cu care strămoşii noştri au străbătut veacurile şi au câştigat veşnicia.

Proclamarea Suveranului ca mare vornic al arcaşilor bucovineni şi investirea moştenitorului tronului cu brâul de căpitan de arcaşi, urmat de jocurile, de cântecele şi defilarea a zecilor de mii de arcaşi şi arcăşiţe, au dat solemnităţii de astăzi caracterul unei manifestări a tărimei noastre naţionale, mai mult ca o paradă sau o sărbătorire oficială. Legătura între eri şi mâine, dovedită prin acea datină străbună, care singură poate deschide poarta secolelor nenumărate unui neam de luptători ce ştiu să moară pentru Domn, neam şi glie, s'a arătat azi în cadrul şi atmosfera de vis trăit a serbărilor dela Bucşoaia, atât de puternic şi luminos, încât zecile de mii de privitori, din cuprinsul şi din afara spaţiosului stadion, au lăcrămat.

Bătrânul arcaş Nisioi Nixolai, care a înmânat M. S. Regelui ghioaga de mare vornic, a spus, cu ochii în lacrămi Suveranului cuvinte simple dar impresionante: „Impărate, ia-o!" Şi când în clipa în care se înălţa pavilionul naţional, un moldovean, tot atât de vârstnic, a strigat din tot sufletul: „Trăiască împăratul românilor!", fiorul răzăşesc, care a străbătut zecile de mii de ascultători, a fost cel mai bun răspuns, care se poate da celor cari — inconştient — râvnesc la glia străbunilor şi strănepoţilor noştri.

In această zi de măreaţă dovadă a românismului, când se împlinesc 433 ani dela sfârşirea din viaţă pământească a marelui căpitan al Moldovei, tricolorul nostru care-şi scutură faldurile spre Putna, a fost săltat de umbra Sfântului voevod.

Lângă M. S. Regele Carol al II-lea al României, lângă Măria Sa Mihai, a stat toată vremea jocurilor arcăşeşti şi a paradei nesfârşite, sufletul aceluia care 47 ani de domnie nu s'a odihnit, dar care a lăsat o Moldovă liberă şi puternică, aşa cum s'a împlinit şi cum trebue să fie România întregită pe veci, căci deviza arcaşului este: „Altar de jertfă naţiei să fim şi sufletul neamului nostru".

EUSEBIE VICOL

proclamarea Majestăţii Voastre ca Mare Vornic al arcaşilor româneşti, încuviinţând şi investirea A. S. R. Marelui Voevod Mihai, în căpitan de arcaşi.

Primiţi, Majestate, acest scump simbol arcăşesc de care ne leagă jurământul: altarul de jertfă al naţiunii să fim şi sufletul neamului nostru cu credinţă şi muncă pentru ţară şi Rege.

Primiţi, Alteţă Regală, acest semn care ne-a oţelit puterile în vremurile grele şi ne-au călăuzit munca şi răbdarea spre biruinţă.

DARURI OFERITE M. S. REGELUI ŞI MARELUI VOEVOD MIHAI

Majestatea Sa a primit apoi din partea ţăranului Niculae Misioi, o ghioagă. De asemeni, şi Marele Voevod Mihai.

Totodată, Suveranul a primit în jurul gâtului un fel de cordon tricolor de mătase, cu însemnarea de Mare Vornic de arcaşi, iar Marele Voevod Mihai a primit un cordon de culoare albastră, de căpitan de arcaşi. Marele Voevod a mai primit şi un costum naţional lucrat de ţăranii din judeţul Câmpulung.

DEFILAREA

Au urmat deviza şi legământul arcaşilor, urări către M. S. Regele şi cântece bucovinene, dansuri naţionale, admirabil executate, după care 40.000 de arcaşi, străjeri şi premilitari au defilat pe jos, călări, pe biciclete şi în căruţe ţărăneşti; apoi un cortegiu etnografic minunat cu arcaşi-pompieri, care alegorice, un grup de ciobani cu stâna lor întreagă de oi cu câini ciobăneşti, cu buciume, iar la sfârşit s'a încins o horă minunată pe stadion.

MASA COMUNĂ

După ce a luat sfârşit serbările de pe stadion, M. S. Regele, împreună cu suita, fruntaşii arcaşilor din Bucovina, s'a dus la masa câmpenească, alături de stadion şi la care au luat parte peste 20 invitaţi.

În jurul mesei regeşti s'au postat cei 40 mii arcaşi, cari au căpătat mâncare rece şi a fost un fel de ospăţ în comun, care a impresionat foarte mult.

La această masă, cel dintâi a luat cuvântul d. ministru Nistor

Cuvântarea d-lui ministru I. Nistor

SIRE,

Aţi descălecat azi, ca şi Dragoş Legendarul pe apa Moldovei, la Bucşoaia, încărcat de strălucire şi recunoştinţă, venind din Polonia vecină, marea noastră aliată, unde, pe meleagurile Varşoviei, Cracoviei şi Leovului, aţi purtat voinţa neamului românesc de a fi expresia loialităţii, prieteniei şi bunei înţelegeri, pe care ambele popoare amice şi aliate şi-o doresc, în drumul lor de progres.

Trecând Ceremuşul, V'aţi înapoiat Majestate în ţara-desus, iar pentru ca poruncile istoriei să împlinească întocmai, iată arcăşimea bucovineană care a bulucit aci ca să Vă întâmpine cu dragoste şi ascultare ca în vremurile străbune; iată plăeşii de pe obcini şi văi, iată, muntenii ageri şi plugarii harnici de la şes; iată cetele voluntarilor bucovineni din timpul marelui război cari au luptat sub steagul tricolor, încă înainte ca acesta să fâlfâie triumfător pe meleagurile Bucovinei; iată floarea tinerimii arcăşeşti, dornică şi nerăbdătoare de a Vă proclama, Majestate, Mare Vornic al Arcaşilor şi de a învesti pe Alteţa Sa Regală, Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia, cu brâul de căpitan al arcăşimei bucovinene. Şi aceasta se săvârşeşte chiar astăzi, în ziua de 2 Iulie, când prăznuim aniversarea de 433 ani de la odihna de veci a eroului creştinătăţii Ştefan cel Mare şi Sfânt, slăvitul înaintaş al Majestăţii Voastre.

Iată, Sire, cum prin voinţa lui Dumnezeu şi hotărirea Majestăţii Voastre se desprind şi se urzesc zările din viitor ale neamului românesc.

Şi iată cum, trecutul frumos se înoadă, peste veacuri de umilinţi şi dureri, cu prezentul, pentru a întări şi cimenta drumul celor viitoare.

SIRE,

Bucovina, alintată de murmurul apelor curgătoare şi de freamătul codrilor săi seculari, nu e numai panteonul naţional, unde-şi dorm somnul de veci şi-şi odihnesc oasele ostenite prin bătălii, marii noştri voevozi; Bucovina nu e numai păstrătoarea monumentelor istorice, de a căror neprecuită valoare artistică s'au sesizat învăţaţii din întreaga lume, ci Bucovina, e, în primul rând, o stare de conştiinţă naţională, un elan în permanentă efervescenţă, care captat şi disciplinat, poate constitui un preţios rezervoriu de spiritualitate, jertfă şi înaltă moralitate.

Arcăşimea, înfiinţată în satele româneşti din Bucovina, sub stăpânirea austriacă, a constituit avantgarda intelectualilor bucovineni, în lupta lor pentru trezirea spiritului naţional. Servicile arcaşilor, în cadrul în care au luat fiinţă, la sate, au fost covârşitoare.

Dacă după război s'a observat o stagnare a acestor celule sănătoase de disciplină şi naţionalism, se explică în bună măsură prin lipsa unui obiectiv precis de acţiune, cum era înainte de război.

Dar de astăzi înainte, având în Majestatea Voastră, pe Marele ei Vornic, această arcăşime, bine disciplinată şi aşezată pe făgaşul ei adevărat, îşi va îndeplini, cu elanul de la început, rosturile ei culturale şi naţionale.

Dar problema care se pune şi care se rezolvă aşa de luminos prin însăşi opera începută, este aceea a educării unui tineret *nou*, viguros, a cărui lege supremă să fie Patria şi Regele ei.

SIRE,

Arcăşimea, nou încadrată în Oficiul de Educaţie a Tinerilor Români, aşteaptă. Din vremurile năpraznice ale lui Grigore Vodă Ghica nu i-a mai vorbit un Mare Vornic. De aproape două veacuri buciumul a amuţit la poale de codru, aşteptând Voevod tânăr să-i trezească glasul înăbuşit.

Destinul V'a hărăzit, Sire, să sunaţi din buciumul vrăjit.

Aţi sunat, Majestate şi multe din cele ce păreau stinse pe veci, au prins suflet şi s'au trezit la viaţă nouă.

De şapte ani, ţara freamătă într'o simfonie înaltă şi aproape neînţeleasă la noi: simfonia muncii, a devotamentului, a jertfei.

SIRE.

Bucovina Vă primeşte astăzi cu sufletul larg deschis, adânc recunoscătoare pentru generozitatea cu care i-ţi îmbrăţişat aspiraţiile şi pentru solicitudinea largă cu care i-aţi înţeles nevoile.

Aţi străbătut, Sire, cu ocazia manevrelor regale din toamna anului 1935, o bună parte din satele bucovinene, aţi avut ocazia să cunoaşteţi sătenii noştri, cumpătaţi la vorbă, deschişi la suflet şi curaţi la port. Cu siguranţă V'au impresionat locurile noastre, Sire, deoarece chiar în primăvara următoare aţi îngăduit vizita Marelui Voevod de Alba Iulia pe la sfintele noastre biserici şi mânăstiri, păstrate şi apărate de noi cu sfinţenie sub stăpânirea străină.

Dar şi populaţia bucovineană a rămas, Majestate cu amintiri de neuitat de la acea grandioasă defilare a armatei române pe câmpia Rădăuţilor. Atunci, mulţi dintre bucovineni, au privit pentru întâia oară steagurile biruitoare de la Mărăşti şi Mărăşeşti şi au resimţit fiorul sacru care cutremură pe fiii aceluiaş neam în faţa stindardelor Patriei.

Tot atunci, Sire, aţi orânduit să se refacă din nou în forma lui veche, mormântul lui Ştefan Vodă de la Putna.

In aceeaşi toamnă a anului 1935, aţi prezidat Sire, la inaugurarea noului edificiu al Universităţii din Cernăuţi, căreia i-aţi îngăduit prea graţios să se mândrească, purtând augustul nume al Majestăţii Voastre.

Aţi făcut cunoştinţă acelei studenţimi bucovinene, studioase, conştiente şi active, aducându-i aminte că: *„dacă răspunderea îndrumării lor zace în mâna conducătorilor, viitorul este în mâna tineretului care mâine va fi executorul şi desăvârşitorul operei, pe care soarta a rezervat-o generaţiei tinere".*

In 12 Octombrie 1935, aţi participat, Sire, la aniversarea de 75 ani de la înfiinţarea liceului Ştefan-cel-Mare din Suceava, liceu, care a ţinut trează flacăra naţionalismului, pregătind elita intelectualilor români în Bucovina, purtătorii şi apărătorii conştiinţei naţionale.

Astăzi, Sire, Vă întâmpinăm cu ce avem mai curat şi mai autentic, cu ţărani bucovineni, cu dârzenia lor liniştită, cu mândria lor înăscută şi cu dragostea lor de glia strămoşească pe care au apărat-o veacuri dea-rândul cu sângele şi vieţile lor.

Bucovina îşi exprimă adânca ei gratitudine că aţi îngăduit proclamarea Majestăţii Voastre ca Mare Voinic al tineretului ei disciplinat, sobru, care n'a învăţat decât să asculte de poruncile Patriei şi ale Regelui Său.

Aţi binevoit de asemeni să îngăduiţi ca Marele Voevod de Alba Iulia să primească brâul de Căpitan în mândra armată a arcăşimei bucovinene.

Arcăşimea veselă şi cutezătoare de azi, armata invincibilă de mâine, va şti să răspundă cu toată recunoştinţa, acestui mare gest regal, prin eloceuţa frumoasă a faptelor şi datoriei împlinite.

Să trăiţi Majestate,

Să trăiască Marele Voevod Mihai,

Trăiască, crească şi înflorească Dinastia română, chezăşia cea mai sigură a viitorului României.

Cuvântarea M. S. Regelui

Domnule Ministru,

Din adâncul sufletului mulţumesc pentru cuvintele atât de frumoase ce Mi le-aţi rostit în numele acelora întruniţi la această frumoasă serbare de astăzi.

De fiecare dată când păşesc pe aceste frumoase plaiuri bucovinene, Imi aduc aminte, cu o deosebită emoţie, de un trecut de aproape 30 de ani, când pentru prima dată am avut prilejul de a călca pe aceste tărâmuri, atât de scumpe nouă şi atât de bogate în amintiri ale trecutului. Nu voi uita acel moment, care a rămas adânc întipărit în sufletul Meu, când răzeşi cu pleţe lungi ca arcaşii lui Ştefan cel Mare, au venit la Dorna şi Mi-au adus salutul lor, salutul lor de suflet românesc, deşi sub stăpânire străină. Moment adânc înduioşător pentru acei cari au făcut parte din generaţia Mea, crescută în credinţa că unirea românilor nu este un vis deşert, ci este o realizare hotărîtă şi apropiată. In acel salut al răzeşilor dela Dorna am întrevăzut zările luminoase de astăzi ale unirei tuturor Românilor

La serbarea de astăzi, pentru a doua oară acei urmaşi ai plăeşilor şi răzeşilor lui Ştefan cel Mare, prin numirea Mea ca vornic al arcăşimei, Imi aduc acelaş salut, — dar nu un salut făcut sub o stăpânire străină, ci un salut liber şi voios.

Imi place totuşi să fac legătura între aceste două saluturi cu distanţa celor 30 de ani; Imi place să fac această legătură, căci ea arată mai presus de toate care este credinţa noastră, a acelora de azi, şi năzuinţa noastră pentru viitor.

Această credinţă şi această muncă pentru ridicarea tineretului şi pentru înzestrarea sufletească a ţării se bizuie atât pe ziua de eri, cât şi pe ziua de azi. Şi amintirile trecutului, vitejiile trecute, cu năzuinţele şi speranţele în vremuri mai bune încă decât cele de azi, întrunindu-se în acelaş mănunchiu, sunt îndemnul suprem al generaţiei de azi şi al speranţelor de mâine.

Coincidenţa face ca tocmai aceastăserbare arcăşească. a acestor arcaşi care poartă numele luptătorilor lui Ştefan cel Mare, să fie în ziua în care am deosebita bucurie de a veni în mijlocul lor. Trebue să mărturisesc că nu am ales-o. Dar este un semn că Cel A Tot Puternic este păzitor al mişcărilor noastre de astăzi şi El, prin voinţa Lui şi însemnarea acestor zile căzute din cer, ne este garanţia că ceeace am început astăzi este plăcut Lui şi deci este sigură victoria generaţiei de astăzi.

In această zi nu am ales decât un singur lucru, după ce am avut prilejul să aduc salutul Meu unei ţări prietene şi aliate, unei ţări a cărei putere şi al cărei suflet am putut să le judec, am dorit ca aducând de peste graniţă ceeace este bun adică un patriotism cum nu este altul şi o credinţă hotărîtoare în viitorul patriei, să vin şi să sper că în lupta pe care o ducem, se găsesc în sufletul generaţiei noastre de astăzi aceeaşi putere, acelaş patriotism şi aceeaşi credinţă în viitor.

Numai cu această credinţă, numai cu acest spirit de unitate naţională şi de disciplină conştientă — care nu pot dăinui însă decât cu lipsa oricăror şovăeli— numai cu aceste virtuţi, care în trecut au fost atât de vii pe aceste plaiuri bucovinene şi care au făcut puterea lor de rezistenţă, numai cu aceste virtuţi pe care toţi trebue să năzuim să le aducem în sufletul generaţiei viitoare şi să le întărim în sufletul generaţiei de astăzi, vom putea învinge şi face din ţara noastră ţara strălucitoare care trebue să fie.

Cu acest spirit şi cu această credinţă, aducând astăzi salutul Meu arcăşimei bucovinene, exprim credinţa şi nădejdea nestrămutată că, bizuiţi pe virtuţile strămoşilor şi încrezători în virtuţile urmaşilor noştri, vom întări această ţară şi vom ridica fala României.

Ca să sfârşesc, urarea Mea este ca virtuţile care au dăinuit atât pe aceste plaiuri, să se întărească şi să strălucească mai departe.

Trăiască Bucovina!

(Cuvântarea M. S. Regelui a fost subliniată de puternice aplauze şi ovaţiuni).

*

Dela începutul mesei, corul de arcaşi din diferite regiuni ale Bucovinei a executat diferite cântece româneşti bucovinene. Foarte mult a impresionat fluerul, trişca, cimpoiul, cântecul din solz de peşte, din frunză şi drâmbe. Basul Starosciuc, căpitan de arcaşi dela Roşa, a plăcut în deosebi Majestăţii Sale, rugându-l să execute mai multe cântece. La fel a plăcut şi d-ra Naţa Doboş, care a cântat două arii naţionale bucovinene.

LA MANASTIREA VORONEŢ

Apoi M. S. Regele în uralele mulţimii, a plecat la mânăstirea Voroneţ. Suveranul a fost însoţit de întreg cortegiul regal, care era format din 50 maşini.

INAPOEREA LA GURA HUMORULUI

La mânăstirea Voroneţului, M. S. Regele a îngenunchiat în faţa altarului.

Intreg cortegiul regal s'a întors apoi la Gura Humorului, la ora 4 jum.

In faţa primăriei I-au fost prezentaţi Suveranului cei 350 primari din Bucovina. Primarii aveau în fruntea lor pe d. dr. Marmeliuc, primarul Cernăuţilor.

Apoi Suveranul cu suita a vizitat mânăstirea Humorului, iar la ora 5,10 a părăsit Gura Humorului, plecând spre Bucureşti.

Majoritatea arcaşilor adunaţi au plecat pe la casele lor.

Patru mii arcaşi au rămas cantonaţi pentru două săptămâni în tabăra dela Bucşoaia.

Sosirea Inaţilor oaspeţi

Gura Humorului, 2 Iulie

Azi dim. la ora 10, a sosit în gara Frasin, cu trenul regal, M. S. Regele, însoţit de Marele Voevod Mihai, venind dela Varşovia.

Pe peronul gării, M. S. a fost întâmpinat de d-nii prim-ministru Tătărăscu, ministru Nistor, maior Cernat şi de d-nii: Gh. Vântu, prefectul judeţului Cernăuţi; Băncescu, prefectul jud. Rădăuţi; Leontias, prefectul jud. Câmpulung; g-ral Haralamb Dimitriu, comandantul diviziei a 8-a; g-ral Craioveanu; g-ral Cartianu, locţiitorul comand. corp. IV armată; părintele econom stavrofor Negură, în numele I. P. S. Mitropolit Visarion al Bucovinei; prof. Marmeliuc, primarul municipiului Cernăuţi; prof. univ. Hacman, vice-preşedinte al Senatului; gen. B. Pârâianu; senator Vicovici; Sauciuc Săveanu, fost ministru; deputaţii Vasile Marcu, urel Morariu, Forfotă, Florian Căpraru, comandantul arcaşilor; col. Barozzi, insp. jandarmilor din Bucovina; deputat Alvirescu; ing. insp. Medianu dela c.f.r.; inspector de siguranţă Zahiu; prof. Şoimescu, etc.

In gara Frasin, Suveranul a fost întâmpinat de prefectul judeţului Câmpulung, d. Leonties şi de d. Onisim Sidorovici, primar, cari au adu ssalutul populaţiei.

Cuvântarea d-lui Onisim Sidorovici

D. Onisim Sidorovici, primarul comunei Bucşoaia, a ţinut următoarea cuvântare:

Majestate,

Pentru întreaga populaţie a Bucovinei şi în deosebi pentru comuna Bucşoaia, ziua de azi e o zi istorică din cele mai importante, fiindcă Marele Rege şi Voevodul plaiurilor reîntregite, reînvietorul datinilor străbune, întăritorul virtuţilor strămoşeşti şi ctitorul unei credinţe nestrămutate în viitorul de aur al neamului nostru, a descălicat între plăeşii şi arcaşii Săi, rămaşi stăpâni neclintiţi din timpurile lui Ştefan, spre a-i lua sub înalta Sa obăduire şi a-i îndrepta pe calea mântuirii, prin noua mişcare educativă a zilelor de azi.

S'a oferit apoi Suveranului tradiţionala pâine şi sare.

Sfinţirea şcoalei din Bucşoaia

Dela gara Frasin s'a format un cortegiu impresionant care a mers la şcoala din Bucşoaia, o şcoală monumentală care a primit numele d-lui maior adjutant Teofil Sidorovici, fiu de ţăran din Bucşoaia, conducătorul efectiv al tineretului român.

Această şcoală s'a sfinţit în prezenţa M. S. Regelui.

CUVANTAREA DIRECTORULUI ŞCOALEI

Cu acest prilej, directorul şcoalei, d. Holca, a ţinut următoarea cuvântare:

Majestate,

In cea mai mică şi sărmană comună a ocolului Câmpulung, amintirea libertăţilor străvechi este astăzi cea mai mare sărbătoare, iar sufletele noastre sunt cele mai fericite de darul bogat şi înalt pe care l-a oferit prezenţa Majestăţii Voastre aci.

Este o potrivire din cele mai rare şi dumnezeeşti, căci astăzi se sfinţeşte un locaş nou de cultură, pentru acea şcoală primară care a fost românizată pe timpul stăpânirii vitregi a imperiului iprăbuşit, de neînfricatul luptător Sidorovici, tatăl d-lui maior Sidorovici credinciosul Majestăţii Voastre adjutant şi fiul vrednic al acestui sat, din a cărui iniţiativă şi străduinţă s'a ridicat această clădire şi tot astăzi se face în acest sat ridicarea şi sfinţirea catargului mişcării străjereşti, mântuirea generaţiilor ce vor să vie, precum şi marea întâlnire şi sărbătoare a arcaşilor lui Ştefan, aşezaţi sub noul scut al celui mai mare Domn român, Regele Carol II.

Astăzi se întâlnesc în această răscruce de drumuri, pe unde au mai poposit odată rădvanele domneşti, gândul şi fapta, Domnul şi servii, trecutul şi prezentul, precum şi viziunea viitorului acelui vitor pe care-l făureşte în sufletele pline de o nouă credinţă pentru ţară şi Rege, cel mai mare stăpân al plaiurilor întregite.

Serbările arcăşeşti

La ora 11, Majestatea Sa a sosit la stadion, unde a fost întâmpinat, la intrare, de d. inspector general Filaret Doboş, vornicul arcăşilor bucovinene şi intemeetorul lor.

Pe stadion, Suveranul a fost salutat de comandantul stadionului, d. prof. Săhleanu, care a prezentat raportul.

Apoi, M. S. Regele a trecut în revistă unităţile arcăşeşti, străjereşti şi premilitari, care numără 40.000 de oameni.

RIDICAREA PAVILIONULUI NAŢIONAL

A urmat ceremonia ridicării pavilionului naţional.

A fost o solemnitate impresionantă.

Programul s'a executat până în cele mai mici amănunte.

Insuşi M. S. Regele a fost foarte mişcat. In momentul când pavilionul a fost ridicat în vârful stâlpului şi 50 mii de oameni intonau ruga, un ţăran bătrân a strigat: „Trăiască Impăratul Românilor!" Majestatea Sa Regele a fost adânc mişcat şi l-a chemat pe ţăran, întinzându-i mâna.

A urmat un ansamblu de gimnastică, executat de 4000 de străjeri şi 4000 de arcaşi.

M. S. Regele a fost proclamat apoi Mare Vornic de arcaşi.

S'a oficiat după aceea un serviciu divin.

Cuvântarea d-lui Filaret Doboş

D. FILARET DOBOŞ, vornicul arcaşilor bucovineni, a ţinut următoare cuvântare:

Majestate,

De secole arcaşii bucovineni, străjeri neînfrânţi ai mormintelor voevodale, aşteaptă clipa măreaţă a consfinţirii străduinţelor lor pentru mărirea patriei şi strălucirea tronului. Venim astăzi aci, pe pământul legendar al ocolului Câmpulung, dela Suceava, dela Războeni, dela Baia şi dela Cosmin, căci aşa ne-a poruncit duhul marilor vornici, pârcălabi şi starăşti, ca să înodăm firul de aur al istoriei în slava aceluia care cu atâta vrednicie duce mul românesc pe căile luminoase ale culturii şi ale gloriei.

Majestate,

Inimile arcaşilor sunt străbătute mereu de fiorii celor două săgeţi ale lui Dragoş şi Ştefan Vodă: una a deşteptat ţara la descălicare, gonind sălbăticiunile, iar a doua a însemnat locul altarului care ne mână mereu spre Dumnezeul părinţilor noştri. Cu aceste sentimente în suflet ne apropiem de Majestatea Voastră astăzi, ca odinioară strămoşii pe câmpia dreptăţii lui Ştefan cel Mare şi Vă rugăm ca, în numele dreptăţii istorice, să primiţi

Cel mai formidabil
Talon indestructibil
Kilometrajul dublu
Elasticitate şi
Suplețe neîntrecută

AVON

O SINGURĂ CALITATE: „SUPER-RANFORSAT"

AGENŢII IN TOATA ŢARA

DEPOZIT BUCUREŞTI, Bd. TACHE IONESCU No. 6. TELEF. 2-54-41

De ce s'a sinucis Nuşa Zambra

Scrisorile lăsate de sinucigaşă.— Inmormântarea

Am arătat Vineri cum Nuşa Zambra, soţia medicului cu acelaşi nume şi-a pus capăt vieţii, într'un chip atât de tragic şi hotărîtor.

Nuşa Zambra era fiica d-lui inspector Zguriadescu, din Craiova şi soră cu d-na Pia Sguriadescu-Boilă, care după cum se ştie a repurtat în ultima vreme frumoase succese pe scena Operei Române.

Fire plăpândă şi romantică Nuşa Zambra visase alt trai.

Ideia că a pornit la un drum greşit i s'a cuibărit tot mai adânc în minte, şi pe zi ce trecea, se simţea tot mai nenorocită. Soluţia morţii i s'a arătat dela început ca salvatoare. A prins a se obişnui cu gândul sinuciderii. Incetul cu încetul, i-a devenit o adevărată obsesie. A mărturisit chiar într'o zi soţului, intenţia de a-şi pune capăt zilelor. Acesta însă, neluând-o probabil în serios, n'a dat nici o atenţie hotărîrii aceleia cu care îşi împărţea traiul. Nervii Nuşei s'au slăbit cu încetul. Plictiseala zilnică devenise greu de suportat şi gândul morţii o stăpânea.

O DISCUŢIE FATALA

Sâmbătă, dintr'un lucru de nimic Nuşa şi-a descărcat nervii faţă de soţul său, într'o discuţie violentă. Hotărîrea sinuciderii i s'a împlântat din nou în minte. I-au trebuit mai multe zile până să-şi strângă forţele pentru înfăptuirea gestului fatal.

Miercuri, după ce a trimis femeia din casă cu treabă în oraş, a intrat în camera de bae. Aci a vărsat într'un pahar conţinutul a 11 fiole de stricnină pe care le găsise într'un saltar din biroul soţului său. După o ultimă clipă de cugetare desnădăjduită, Nuşa a sorbit otrava. A trecut în dormitor, culcându-se în pat. Chinurile agoniei au fost scurte. Moartea i-a încleştat trupul, înainte ca cei din jur, alarmaţi de servitoare, să-i fi putut fi de vre-un folos.

„ACUM MERG PE DRUMUL DREPT.."

Nuşa Zambra a lăsat trei scrisori.

In prima, cerea iertarea părinţilor, pentru jalea ce le-o pricinueşte, arătând cu amărăciune, că preferă să moară, deoarece în viaţă nu va dobândi niciodată fericirea.

„Tot ce-am încercat până acuma mi-a eşit rău..." mărturisea Nuşa cu un scris fin şi regulat. *„Numai eu sunt de vină dacă nu m'am înţeles cu Luşu..."*

In scrisoarea adresată soţului său, din care, printre rânduri, se desprindea un vag reproş, îi spunea la sfârşit, în chip de încheiere: *„acum merg pe drumul cel mai drept..."*.

După cercetările făcute, d. comisar Negrescu a găsit strecurată printre filele unei cărţi o altă scrisoare neterminată, pusă acolo mai de mult.

Nuşa scria atunci către tovarăşul său de viaţă *„...în nici un caz nu consimt să plec din casa părintească şi să te urmez unde vrei tu..."*.

INMORMANTAREA

Inmormântarea Nuşei Zambra s'a făcut eri la ora 6 după amiază la cimitirul Sf. Vineri.

Sicriul cu corpul neînsufleţit al sinucigaşei acoperit de flori a fost aşezat pe un catafalc pe alee, în faţa capelei.

Au fost de faţă familia şi rudele, cunoscuţi şi un public numeros, în special femei

Un sobor de preoţi a oficiat prohodul. A impresionat pe toţi cei de faţă durerea mamei, care a tăiat o şuviţă din părul fiicei sale, înainte de a fi coborîtă în groapă.

Nuşa Zambra pe catafalc

FEMEIE UCISĂ DE TRĂZNET

Cluj, 1 Iulie

Miercuri după amiază o ploaie torenţială s'a abătut asupra comunei Gădălin (Cluj) şi în împrejurimi. Maria Cristea, care se găsea pe câmp, la hotarul numit Şiria, s'a adăpostit de furtună sub un stejar stufos din apropiere.

După declaraţiile unor săteni, cari se găseau mai la o parte, aproape în acelaş moment când femeia a ajuns la adăpostul crengilor, un trăznet a căzut asupra ştejarului pe care l-a aprins, iar femeia a fost carbonizată.

Acesta este al 6-lea caz de moarte prin trăznet, întâmplat anul acesta în judeţul nostru.

xoxOxox

Moartea unui tâlhar vestit

Cernăuţi, 2 Iulie

Miercuri seară, în trenul personal care transporta deţinuţii din Bucovina şi Basarabia spre închisorile din Transilvania, a fost găsit mort, în gara Cernăuţi, banditul Alexe Doicu, care era destinat pentru închisoarea Târgu Ocna. Numitul suferea de tuberculoză şi, nemai putând suporta chinurile închisorilor şi slăbit de drum, a murit.

Personalul, care însoţea pe deţinuţi, a anunţat poliţia şi parchetul.

La faţa locului a sosit o comisiune poliţienească şi medicul legist, care a constatat moartea tâlharului.

Cadavrul a fost transportat la morga oraşului.

xoxOxox

Incăerare între liberali şi ţărănişti la Roman

S'au tras focuri de rev olver. — Sunt 4 răniţi

Roman, 2 Iulie

Azi dim., la ora 9, cu prilejul alegerilor complimentare comunale din localitate, s'a iscat, în zona de votare, un grav conflict între grupările naţional-ţărăniste şi liberalii guvernamentali.

Fostul deputat Cosloschi, candidat naţional-ţărănist, a descărcat câteva focuri de revolver, cărora li s'a răspuns cu alte focuri din ambele tabere.

S'a produs şi o încăerare, cu care ocazie a fost grav rănit în piept şoferul Bratofin.

Mai puţin grav răniţi au fost d-nii Vasile Tăutu, deputat, Vasile Vasiliu, consilier comunal liberal, Gh. Borgescu, ajutor de primar, Mocanu, intendent la Banca comercială.

Cei răniţi mai uşor au primit îngrijiri la spital şi apoi li s'a dat drumul, iar şoferul Bratofin şi d. Vasile Tăutu fiind grav răniţi, au fost internaţi în spital.

Şoferul are un glonte în coloana vertebrală şi un plămân perforat, iar d. Tăutu este împuşcat în picior.

A fost reţinut pentru cercetări, fostul deputat Cosloschi.

La ora 1, a sosit în localitate procurorul general dela Iaşi pentru anchetarea cazului.

Monetele de 250 lei nu mai circulă la Cluj

Cluj, 1 Iulie

De când a fost prinsă banda de falsificatori de monete a 250 de lei, din nordul Ardealului, aceste monete şi-au pierdut încetul cu încetul circulaţia pe piaţa Clujului, aşa că astăzi ele sunt refuzate pretutindeni.

Mulţi din cei ce posedau aceste monete, au ajuns să nu le mai poată întrebuinţa, încât s'au ivit mari nemulţumiri.

Aceste nemulţumiri, care, în ultimul timp, se domoliseră, s'au iscat Miercuri mai puternic ca oricând, cu ocazia plăţii pensiilor, deoarece aceste pensii s'au plătit în monete de 250 de lei.

Ca protest, Asociaţia pensionarilor clujeni a trimis ministerului de finanţe o telegramă în care arată că, neputând să întrebuinţeze aceste monete, pensionarii sunt expuşi să moară de foame.